

**ТЕОРЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ДОВГОВІЧНОСТІ
СПЕЦІАЛЬНИХ ПІДЗЕМНИХ СПОРУД
ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ РІДКОГО ПАЛИВА**

Убайдуллаєв Ю.Н., Столінець С.Л., Тарасов О.В.

Кафедра військової підготовки

Національного авіаційного університету, м. Київ

У роботі розглядається ефективність заходів з технічного обслуговування та ремонту під час експлуатації спеціальних підземних споруд (СПС) для зберігання рідкого палива. Така обставина спричинена потребою зниження експлуатаційних витрат, що виникають при застосуванні існуючої системи технічної експлуатації. Крім зниження витрат, що є зворотним науковим завданням і для військових об'єктів має другорядне значення, особливо важливо вирішувати пряме завдання. Пряме завдання полягає у підвищенні довговічності СПС та дозволяє їм виконувати цільові функції за призначенням.

Враховуючи викладене, можна дійти невтішного висновку, що питання підвищення довговічності спеціальних споруд залишаються актуальними і досі вивчені в повному обсязі.

Для вирішення завдання розглядається модель впливу руйнівних факторів на СПС, яка дозволяє отримати інформацію про об'єкт дослідження – спорудження. Необхідно пам'ятати, що тут розглядаємо лише етап експлуатації.

Так як досліджувана СПС є складною технічною системою, необхідно виділяти найбільш вразливі місця різних конструктивних елементів. При такому підході забезпечення необхідних експлуатаційних якостей конкретної споруди буде пов'язане з виявленням та взаємним узгодженням трьох груп даних:

- факторів, що впливають;
- експлуатаційних вимог;
- складу конструктивних елементів

На підставі отриманих даних, будуємо структурну схему споруди, в якій позначені фактори, що впливають на неї, і необхідні конструктивні елементи, які забезпечать підтримку її експлуатаційних якостей на необхідному рівні. Для точного опису об'єкта дослідження скористаємося методами регресійного аналізу.

Таким чином отримуємо математичну модель опису процесів фізичного зношення будівель та споруд.

Далі розглядається, як можна підвищити їх довговічність.

Побудована модель враховує фактичне накопичення реального фізичного зношування і цим дає можливість підвищити довговічність СПС за рахунок її застосування при плануванні профілактичних ремонтів.

Висновки: досі не вдавалося розрахувати фактично необхідний міжремонтний період, тому рекомендувалося керуватися положеннями, у яких наведено усереднені терміни періодичності ремонтів конструкцій для перспективного планування, а необхідність конкретного ремонту щоразу слід було уточнювати з використанням діагностичних методів.